

Podniesione zarzuty

- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;
- Dokonana przez Izbę Odwoławczą wąska wykładnia „rzeczywistego używania”
- Wznowienie rzeczywistego używania rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego powinno zostać przeanalizowane przez OHIM na podstawie dostarczonych przez skarżącego dowodów, w tym umowy licencyjnej, która została podpisana ponad trzy miesiące przed wypłynięciem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku;
- Pominięcie przez OHIM zlekceważenia podstawowych reguł konkurencji i woli zaszkodzenia przez jedną stronę drugiej.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2015 r. – Papapanagiotou/Parlament**(Sprawa T-351/15)**

(2015/C 311/54)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Papapanagiotou AVEEA (Serres, Grecja) (przedstawiciele: S. Pappas i I. Ioannidis, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji D(2015)12887 dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Infrastruktury i Logistyki z dnia 27 kwietnia 2015 r., mocą której odrzucono przedłożoną przez skarżącą ofertę dotyczącą części 1, 2 i 4 przetargu nr INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 – „Meble Biurowe” – „na zakup standardowych, o podwyższonym standardzie oraz wysokiej klasy mebli biurowych i akcesoriów” oraz w której to decyzji dyrektor generalny poinformował stronę skarżącą, iż oceniając wszystkie oferty złożone w wyżej wymienionej procedurze przetargowej, nie wziął pod uwagę jednego z kryteriów udzielania zamówień, określonego w dokumentach przetargowych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji z tego powodu, że wyłącza ona „budowę (odporność na uszkodzenia, ścieranie, zarysowania i odbarwienia)” z podkryteriów udzielania zamówień, co narusza specyfikację istotnych warunków zamówienia, art. 110 ust. 1 i art. 113 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 („rozporządzenia finansowego”) oraz zasady ogólne równego traktowania i przejrzystości.

2. Zarzut drugi, dotyczący braku uzasadnienia, w szczególności faktu, iż instytucja zamawiająca nie wskazała cech i zalet wybranych ofert, z naruszeniem art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego, art. 161 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii („zasad stosowania rozporządzenia finansowego”), art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 296 TFUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady przejrzystości zgodnie z art. 102 rozporządzenia finansowego oraz art. 15 ust. 3 TFUE przez to, że instytucja zamawiająca nie dostarczyła informacji i dowodów na okoliczność, że próbki przedłożone przez oferentów w celu dokonania ponownej oceny ofert były identyczne z próbkami ocenianymi pierwotnie w pierwszej procedurze oceny, która została następnie unieważniona.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2015 r. – NeXovation/Komisja

(Sprawa T-353/15)

(2015/C 311/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NeXovation, Inc. (Hendersonville, USA) (przedstawiciele: adwokaci A. von Bergwelt, F. Henkel i M. Nordmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 3634 final z dnia 1 października 2014 r. (w brzmieniu zmienionym sprostowaniem z dnia 13 kwietnia 2015 r.) w sprawie pomocy państwa SA.31550 przyznanej przez Niemcy na rzecz Nürburgring, w zakresie w jakim w decyzji tej:
- stwierdzono, że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie stanowi pomocy państwa, jak wskazano w motywie 285 tiret pierwsze zaskarżonej decyzji;
- stwierdzono, że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie prowadzi do ciągłości gospodarczej pomiędzy – z jednej strony – Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, a – z drugiej strony – Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH (nowym właścicielem aktywów) lub jej spółkami zależnymi, jak wskazano w motywie 285 tiret drugie zdanie pierwsze zaskarżonej decyzji;
- stwierdzono, że jakkolwiek ewentualny zwrot bezprawnej pomocy państwa nie będzie dotyczyć Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH (nabywcy aktywów sprzedanych w wyniku przetargu) lub jej spółek zależnych, jak wskazano w art. 3 ust. 2 sentencji zaskarżonej decyzji, zgodnie z motywem 285 tiret drugie zdanie drugie zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Komisji pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez skarżącą.